

Finansinspektionens föreskrifter om försäkringsföretags val av räntesats för att beräkna försäkringstekniska avsättningar;

beslutade den 10 november 2008.

Finansinspektionen föreskriver¹ följande med stöd av 49 § försäkringsrörelseförordningen (1982:790) och 4 § förordningen (1995:1600) om årsredovisning i kreditinstitut, värdepappersbolag och försäkringsföretag.

1 kap. Tillämpningsområde, definitioner och undantag

1 § Dessa föreskrifter gäller för försäkringsbolag och understödsföreningar när de ska välja räntesats för att beräkna försäkringstekniska avsättningar.

Ett försäkringsbolag och en understödsförening ska tillämpa föreskrifterna för att beräkna livförsäkringsavsättningar för liv- eller sjukförsäkring. Ett skadeförsäkringsbolag ska tillämpa föreskrifterna för att beräkna försäkringstekniska avsättningar för liv- eller sjukränta.

Ett försäkringsbolag ska inte tillämpa föreskrifterna för livförsäkring där försäkringstagaren bär den finansiella risken.

2 § Med *försäkringsföretag* avses i föreskrifterna försäkringsbolag och understödsföreningar.

Med *säkerställda obligationer* avses i föreskrifterna säkerställda obligationer enligt lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer.

3 § Finansinspektionen beslutar om undantag från dessa föreskrifter, om det finns särskilda skäl.

2 kap. Beräkning av diskonteringsräntekurva för val av räntesats för tjänstepensionsförsäkring

1 § Ett försäkringsföretag ska välja räntekurva för diskontering av framtida kassaflöden (diskonteringsräntekurva) för tjänstepensionsförsäkring som genomsnittet av de räntekurvor som anges i 2 § första och andra stycket.

Ett försäkringsföretag ska välja räntesats för diskontering av framtida kassaflöden med utgångspunkt från löptiden på de kassaflöden som ska värderas. Företaget ska välja räntesats utifrån den punkt på diskonteringsräntekurvan som anger samma löptid som det kassaflöde som ska värderas.

---

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring (EGT L 345, 19.12.2002, s. 1, Celex 32002L0083 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EGT L 235, 23.9.2003, s. 10, Celex 32003L0041).

2 § Den ena räntekurvan som avses i 1 § första stycket bestäms efter en lämplig interpolering mellan existerande återstående löptider av gällande marknadsräntor på statsskuldsväxlar eller statsobligationer.

Den andra räntekurvan som avses i 1 § första stycket ska väljas antingen från gällande marknadsräntor på avtal om byte av räntebetalningar, så kallad swapränta, eller från gällande marknadsräntor på säkerställda obligationer. Räntekurvan ska bestämmas genom lämplig interpolering mellan räntorna vid existerande återstående löptider.

Räntekurvan i andra stycket ska baseras på räntor med existerande återstående löptider som minst motsvarar de återstående löptider som används i räntekurvan i första stycket. Om det varken finns swapräntor eller räntor på säkerställda obligationer med existerande återstående löptid som minst motsvarar den återstående löptiden som används i räntekurvan i första stycket, ska den längsta av dessa två användas.

3 § Ett försäkringsföretag ska välja marknadsräntorna i 2 § första och andra stycket med utgångspunkt från den valuta som företagets försäkringsåtaganden är betalbara i. Marknadsräntorna ska bestämmas som nollkupongräntor, dvs. ränta med tillägg av värdet av framtida kuponger. De finansiella instrument som marknadsräntorna baseras på ska vara likvida och ha kredit- och motpartsrisiker som inte väsentligt avviker från övriga motsvarande finansiella instrument.

4 § För ett försäkringsföretag som har kassaflöden vars löptider överstiger den längsta löptiden för räntekurvan som bestäms enligt 2 § ska diskonteringsräntekurvan för dessa längre löptider beräknas enligt 5–6 §§.

5 § Ett försäkringsföretag ska bestämma differenserna mellan räntekurvorna i 2 § första och andra styckena för den längsta existerande löptiden på den kortare av de två räntekurvorna och för denna löptid minskad med ett år respektive två år. Företaget ska ta fram differensmedeltalet genom att bestämma medeltalet av absolutvärdena av dessa tre differenser.

6 § Om den högre av de båda räntekurvorna i 2 § första och andra styckena har längre löptid än den lägre räntekurvan bestäms diskonteringsräntekurvan för dessa längre löptider som den högre av de båda räntekurvorna minskad med halva differensmedeltalet enligt 5 §. Diskonteringsräntekurvan för löptider som överstiger den längsta löptiden för den högre av de båda räntekurvorna bestäms vara konstant och ska motsvara räntesatsen vid den längsta löptiden som har bestämts i denna paragraf.

Om den lägre av de båda räntekurvorna i 2 § första och andra styckena har längre löptid än den högre räntekurvan bestäms diskonteringsräntekurvan för dessa längre löptider som den lägre av de båda räntekurvorna ökad med halva differensmedeltalet enligt 5 §. Diskonteringsräntekurvan för löptider som överstiger den längsta löptiden för den lägre av de båda räntekurvorna bestäms vara konstant och ska motsvara räntesatsen vid den längsta löptiden som har bestämts i denna paragraf.

7 § Ett försäkringsföretag som inte kan dela upp kassaflödet efter löptider får tillämpa diskonteringsräntekurvans värde enligt 1–6 §§ vid en genomsnittsduration. Genomsnittsdurationen ska beräknas på det framtida kassaflödet diskonterat med en räntesats enligt 2 § första stycket. Om genomsnittsdurationen inte kan beräknas på detta sätt, kan företaget göra en approximation på lämpligt sätt.

8 § Ett försäkringsföretag ska för försäkringsavtal med rätt till värdesäkring uppskatta den justering av kassaflödet som den framtida värdesäkringen beräknas medföra. Det justerade kassaflödet ska diskonteras med räntesatsen enligt 1–7 §§. Som mått på justeringen bör företaget använda de marknadsmässiga förväntningar om framtida inflation som uttrycks såsom skillnader i nollkupongsräntor mellan nominella och reala statsobligationer, dock alltid med beaktande av värdesäkringens karaktär.

9 § Ett försäkringsföretag får tillämpa den högsta diskonteringsräntekurvan som kan bestämmas enligt 3 kap. för tjänstepensionsförsäkring, i stället för den som kan bestämmas enligt detta kapitel.

3 kap. Beräkning av diskonteringsräntekurva för val av räntesats för annan försäkring än tjänstepensionsförsäkring

1 § Ett försäkringsföretag ska för försäkringsavtal som inte är avtal om tjänstepension välja räntekurva för diskontering av framtida kassaflöden (diskonteringsräntekurva) genom lämplig interpolering mellan existerande löptider av gällande marknadsräntor på statsskuldsväxlar eller statsobligationer.

Ett försäkringsföretag ska välja räntesats för diskontering av framtida kassaflöden med utgångspunkt från löptiden på de kassaflöden som ska diskonteras. Räntesatsen ska högst motsvara värdet på diskonteringsräntekurvan enligt detta kapitel.

2 § För ett försäkringsföretag som har kassaflöden vars löptider överstiger den längsta löptiden för räntekurvan som bestäms enligt 1 § första stycket ska diskonteringsräntekurvan för dessa längre löptider bestämmas enligt 3–4 §§.

3 § Ett försäkringsföretag ska bestämma diskonteringsräntekurvan för löptider enligt 2 § med utgångspunkt från lämplig interpolering mellan existerande löptider av antingen gällande marknadsräntor på avtal om byte av räntebetalningar, så kallad swapränta, eller gällande marknadsräntor på säkerställda obligationer, givet att den minst uppgår till den längsta löptid som kan fastställas enligt 1 § första stycket. Ett avdrag ska därefter beräknas i enlighet med 5 §.

4 § Om det inte finns existerande löptider för marknadsräntorna enligt 3 § som överstiger löptiderna för marknadsräntorna enligt 1 § första stycket, ska diskonteringsräntekurvan för löptider enligt 2 § bestämmas vara konstant och ska motsvara räntesatsen för den längsta löptiden för räntekurvan enligt 1 § första stycket.

5 § Ett försäkringsföretag ska bestämma differenserna mellan räntekurvorna i 1 § första stycket och 3 § för den längsta existerande löptiden på den kortare av de två räntekurvorna och för denna löptid minskad med ett år respektive två år. Företaget ska ta fram differensmedeltalet genom att bestämma medeltalet av absolutvärdena av dessa tre differenser.

Diskonteringsräntekurvan för de löptider som överstiger den längsta löptiden för räntekurvan enligt 1 § bestäms som räntekurvan enligt 3 § minskad med differensmedeltalet enligt första stycket. Diskonteringsräntekurvan för löptider som överstiger den längsta löptiden för räntekurvan enligt 3 § bestäms vara konstant och ska motsvara räntesatsen vid den längsta löptiden som har bestämts i denna paragraf.

6 § Ett försäkringsföretag ska välja marknadsräntorna i 1 och 3 §§ med utgångspunkt från den valuta som företagets försäkringsåtaganden är betalbara i.

Marknadsräntorna ska bestämmas som nollkupongsräntor, dvs. ränta med tillägg av värdet av framtida kuponger. De finansiella instrument som marknadsräntorna baseras på ska vara likvida och ha kredit- och motpartsrisker som inte väsentligt avviker från övriga motsvarande finansiella instrument.

7 § Ett försäkringsföretag som inte kan dela upp kassaflödet efter löptider får tillämpa diskonteringsräntekurvans värde enligt 1–6 §§ vid en genomsnittsduration. Genomsnittsdurationen ska beräknas på det framtida kassaflödet diskonterat med en räntesats enligt 1 § första stycket, eller en approximation av denna räntesats.

8 § Ett försäkringsföretag ska för försäkringsavtal med rätt till värdesäkring uppskatta den justering av kassaflödet som den framtida värdesäkringen beräknas medföra. Det justerade kassaflödet ska diskonteras med räntesatsen enligt 1–7 §§. Som mått på justeringen bör företaget använda de marknadsmässiga förväntningar om framtida inflation som uttrycks såsom skillnader i nollkupongsräntor mellan nominella och reala statsobligationer, dock alltid med beaktande av värdesäkringens karaktär.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 11 november 2008, då Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2008:6) om försäkringsföretags val av räntesats för att beräkna försäkringstekniska avsättningar ska upphöra att gälla.

ERIK SAERS

Bertil Sjöo